

RIKSDAGENS SVAR 213/2009 rd

Regeringens proposition med förslag till lagar om tillhandahållande av tjänster, om ändring av 1 § i lagen om gränsöverskridande förbudsförfarande och om ändring av 1 § i lagen om Konsumentverket

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lagar om tillhandahållande av tjänster, om ändring av 1 § i lagen om gränsöverskridande förbudsförfarande och om ändring av 1 § i lagen om Konsumentverket (RP 216/2009 rd).

Beredning i utskott

Ekonomiutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (EkUB 22/2009 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om tillhandahållande av tjänster

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Syfte och tillämpningsområde

Syftet med denna lag är att främja ett fritt tillhandahållande av tjänster.

Denna lag tillämpas på tjänster som produceras i näringsverksamhet och för vilka det vanligen betalas ersättning. Dessutom tillämpas denna lag på beviljande av det tillstånd som krävs för tillhandahållande av tjänster.

2 §

Begränsningar av tillämpningsområdet

Denna lag tillämpas inte på

1) finansierings- och försäkringstjänster och tjänster som hänför sig till yrkesbaserade och individuella tilläggspensionsarrangemang,

2) tillhandahållande av nättjänster och kommunikationstjänster enligt kommunikationsmarknadslagen (393/2003) och tjänster enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation,

- 3) transport- och hamntjänster,
- 4) uthyrning av arbetskraft,
- 5) tjänster som tillhandahålls av yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården enligt lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (559/1994), tjänster som tillhandahålls av serviceproducenter enligt lagen om privat hälso- och sjukvård (152/1990) och hälso- och sjukvårdstjänster som ordnas av kommuner, samkommuner och staten,
- 6) tjänster som tillhandahålls av apotek, filialapotek, medicinskåp, sjukhusapotek och läkemedelscentraler enligt läkemedelslagen (395/1987),
- 7) audiovisuella tjänster och radiosändningar,
- 8) lotterier enligt 2 § i lotterilagen (1047/2001),
- 9) av kommuner, samkommuner och staten ordnade tjänster i anslutning till vård av barn och unga, barndagvård, tjänster för personer med funktionsnedsättning, utvecklingsstörda och äldre, tjänster i anslutning till missbrukarvård och andra motsvarande socialvårdstjänster och socialt boende,
- 10) privata säkerhetstjänster enligt lagen om privata säkerhetstjänster (282/2002),
- 11) tjänster som tillhandahålls av köpvittnen,
- 12) beskattning.

3 §

Lagens förhållande till andra bestämmelser

Om det i någon annan lag finns bestämmelser som avviker från denna lag, ska de tillämpas i stället för denna lag.

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

- 1) *tjänsteleverantör* en fysisk eller juridisk person som tillhandahåller eller producerar en tjänst,
- 2) *tjänstemottagare* en fysisk eller juridisk person som använder eller har för avsikt att använda en tjänst,

3) *tillstånd* ett verksamhetstillstånd, en licens, en registrering eller ett annat motsvarande godkännande av en behörig myndighet som är en förutsättning för tillträde till eller utövande av tjänsteverksamhet,

4) *behörig myndighet* en statlig eller kommunal myndighet eller offentligrättslig förening eller privat aktör som beviljar tillstånd enligt 3 punkten eller övervakar tjänsteleverantörernas verksamhet,

5) *reglerat yrke* ett reglerat yrke enligt 2 § 1 punkten i lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer (1093/2007).

5 §

Rätt att idka näring

Bestämmelser om tjänsteleverantörers rätt att idka näring i Finland finns i lagen angående rättighet att idka näring (122/1919). I handelsregisterlagen (129/1979) föreskrivs om den grundanmälan som ska göras till Patent- och registerstyrelsen innan näringsverksamhet inleds.

En tjänsteleverantör som har sin hemort i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har rätt att temporärt tillhandahålla sin tjänst i Finland. Även en tjänsteleverantör som är etablerad i enlighet med lagstiftningen i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och har sin stadgeenliga hemort, sin centralförvaltning eller sitt huvudkontor i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har rätt att utan att etablera en filial enligt 1 § 1 mom. 3 punkten i lagen angående rättighet att idka näring temporärt tillhandahålla sin tjänst i Finland.

En domstol eller en behörig myndighet får i enlighet med särskilt föreskrivna befogenheter begränsa det temporära tillhandahållandet av en viss tjänst om

- 1) begränsningen behövs för att allmän ordning eller allmän säkerhet ska kunna upprätthållas eller folkhälsan eller miljön skyddas, och
- 2) begränsningen är icke-diskriminerande och står i rätt proportion till dess mål.

I fråga om den lag som tillämpas på det avtal om tjänster som ingåtts mellan tjänsteleverantören och tjänstemottagaren föreskrivs särskilt.

6 §

Garanterande av tjänstens säkerhet

Om en domstol eller en behörig myndighet anser det nödvändigt att i ett enskilt fall begränsa det temporära tillhandahållandet av en tjänst för att garantera tjänstens säkerhet, kan en begränsning, utöver vad som föreskrivs i 5 § 3 mom., införas om följande villkor uppfylls:

1) den stat där tjänsteleverantören är etablerad har uppmanats att vidta åtgärder i saken, men etableringsstaten har trots det inte vidtagit några åtgärder eller endast vidtagit otillräckliga åtgärder,

2) begränsningen och orsakerna till den har anmälts till Europeiska gemenskapernas kommission och till etableringsstaten innan den införs,

3) begränsningen står i rätt proportion till dess mål.

Begränsningen kan införas tidigast tre veckor efter anmälan enligt 1 mom. 2 punkten. I brådskande fall får en begränsning dock införas genast utan hinder av 1 mom. 1 och 2 punkten. Begränsningen ska utan dröjsmål anmälas till Europeiska gemenskapernas kommission och till etableringsstaten med uppgift om varför saken anses brådskande.

Vad som bestäms i 1 mom. 1 och 2 punkten och 2 mom. tillämpas inte på brottsutredningar eller när ett ärende behandlas i domstol.

2 kap.

Tjänsteleverantörens skyldighet att lämna upplysningar

7 §

Allmän skyldighet att lämna upplysningar

Utöver vad som någon annanstans i lag föreskrivs om skyldigheten att lämna upplysningar

ska en tjänsteleverantör se till att följande information finns till tjänstemottagarens förfogande:

1) tjänsteleverantörens namn och juridiska form,

2) tjänsteleverantörens adress, e-postadress och andra kontaktuppgifter med hjälp av vilka tjänstemottagarna kan rikta eventuella klagomål till tjänsteleverantören eller från vilka de kan be om information gällande tjänsten,

3) vilket handelsregister eller annat motsvarande offentligt register som tjänsteleverantören eventuellt är införd i samt tjänsteleverantörens företags- och organisationsnummer eller något annat motsvarande nummer i registret i fråga,

4) den behöriga myndighetens kontaktuppgifter, om verksamheten förutsätter tillstånd,

5) tjänsteleverantörens eventuella mervärdesskattenummer,

6) tjänsteleverantörens yrkesbeteckning och uppgift om den stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet där tjänsteleverantören har tilldelats beteckningen och om den yrkesorganisation eller liknande organ där tjänsteleverantören är registrerad, om tjänsteleverantören utövar ett reglerat yrke,

7) eventuella standardavtalsklausuler som tjänsteleverantören använder,

8) eventuella avtalsvillkor om behörig domstol och om tillämplig lagstiftning som tjänsteleverantören använder,

9) garantiförbindelse som eventuellt ges till tjänstemottagaren,

10) priset på tjänsten, om tjänsteleverantören har bestämt priset i förväg,

11) tjänstens centrala innehåll, om det inte framgår av sammanhanget,

12) eventuell ansvarsförsäkring eller garanti och information om dess geografiska täckning samt försäkringsgivarens eller garantigivarens kontaktuppgifter.

8 §

Upplysningar som lämnas på begäran

En tjänsteleverantör ska på begäran lämna följande upplysningar till tjänstemottagaren:

1) priset på tjänsten, om tjänsteleverantören inte har bestämt priset för tjänsten i förväg eller, om ett exakt pris inte kan anges, grunderna för bestämmande av priset eller en tillräckligt detaljerad uppskattning av det,

2) ett omnämnande av de yrkesspecifika regler som gäller för tjänsteleverantören samt var och hur de är tillgängliga, om tjänsteleverantören utövar ett reglerat yrke,

3) uppgifter om verksamheten på olika områden och de samarbetsprojekt som är direkt kopplade till den tjänst som tillhandahålls samt uppgifter om åtgärder som vidtagits för att undvika intressekonflikter,

4) eventuella uppförandekoder som tjänsteleverantören ska följa och den adress där dessa regler finns till påseende elektroniskt samt de språk som reglerna är tillgängliga på,

5) de tvistlösningsförfaranden utanför domstol som tjänstemottagaren eventuellt har tillgång till och information om hur detaljerade uppgifter om dessa förfaranden kan fås och på vilka villkor de får tillämpas.

9 §

Uppgifter i handlingar som beskriver tjänsterna

Tjänsteleverantören ska alltid lämna de uppgifter som avses i 8 § 3 punkten i alla handlingar där de tjänster som tillhandahålls beskrivs i detalj.

10 §

Lämnande av upplysningar

En tjänsteleverantör ska hålla de upplysningar som nämns i 7 § tillgängliga för tjänstemottagaren

1) på den plats där tjänsten tillhandahålls eller där avtalet ingås,

2) på den webbplats som tjänsteleverantören har uppgett adressen till,

3) i broschyrer som rör den tjänst som tillhandahålls, eller

4) på annat med 1—3 punkten jämförbart sätt.

Tjänsteleverantören ska lämna de upplysningar som nämns i 1 mom. på ett klart sätt och i god tid innan avtalet ingås eller, om skriftligt avtal inte finns, innan tjänsten tillhandahålls.

3 kap.

Tillståndsförfarande

11 §

Ankomstbevis

Den behöriga myndigheten ska utan dröjsmål ge den tjänsteleverantör som ansöker om tillstånd ett bevis över att tillståndsansökan har mottagits (*ankomstbevis*). Om ansökan är bristfällig ska ankomstbeviset ges först när de handlingar, utredningar och uppgifter som behövs för avgörandet har lämnats in till myndigheten i fråga. Ett ankomstbevis behöver inte ges om det kan anses onödigt på grund av att myndigheten avgör ärendet utan dröjsmål.

På ankomstbeviset ska anges den uppskattade tiden för behandling av tillståndsansökan.

På ankomstbeviset ska det dessutom anges de fall som avses i 13 § då tillstånd anses ha beviljats och hur tillståndsbeslutet kan överklagas.

12 §

Tid för behandling av tillståndsansökan

Om tillståndsansökan på grund av sakens komplicerade natur inte kan avgöras inom den uppskattade behandlingstid som anges i ankomstbeviset, ska den behöriga myndigheten innan den uppskattade tiden går ut bestämma en tilläggstid för behandlingen av ansökan. Sökan- den ska innan den uppskattade behandlingstiden går ut upplysas om hur lång tilläggstiden är.

Om tillståndsansökan inte behandlas inom tilläggstiden får behandlingen av den fortsätta

endast av med hänsyn till allmänintresset tvingande orsaker. Sökanden ska innan tilläggs tiden går ut upplysas om att behandlingen fortsätter.

Den behöriga myndigheten ska se till att information om de gängse tiderna för behandling av tillståndsansökningar är tillgänglig för allmänheten.

13 §

Beviljande av tillstånd

Om en tillståndsansökan inte har behandlats inom den tid som avses i 11 § 2 mom. och tiden inte har förlängts ska tillståndet anses beviljat. Detsamma gäller situationer där tillståndsansökan inte kan behandlas inom tilläggs tiden och det inte finns någon orsak till att fortsätta behandlingen.

I de situationer som avses i 1 mom. ska sökanden ges en handling där det framgår att tillståndet anses beviljat.

14 §

Likvärdiga krav

På en tjänsteleverantör som ansöker om tillstånd i Finland och är bosatt i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller är etablerad i enlighet med lagstiftningen i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som har sin stadgeenliga hemort, sin centralförvaltning eller sitt huvudkontor i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får inte som en förutsättning för beviljande av tillstånd ställas sådana krav som motsvarar eller i allt väsentligt har samma syften som de krav som ställts på tjänsteleverantören när han beviljats tillstånd att bedriva tjänsteverksamhet i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

15 §

Likvärdiga handlingar

Om en i 14 § avsedd tjänsteleverantör ska lämna en handling som visar att ett lagstadgat

krav uppfylls, kan den vara en handling som upprättats i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som har motsvarande syfte eller av vilken det framgår att kravet i fråga uppfylls. Handlingen får i detta fall krävas in i original eller som bestyrkt kopia eller auktoriserad översättning endast om det finns en med hänsyn till allmänintresset tvingande orsak. Det kan dock krävas att handlingen ska visas upp som en finsk- eller svenskspråkig översättning som inte behöver vara bestyrkt.

4 kap.

Administrativa bestämmelser

16 §

Administrativ kontaktpunkt

Konsumentverket är den kontaktpunkt som avses i artikel 28.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG om tjänster på den inre marknaden (*tjänstedirektivet*).

17 §

Skyldighet att anmäla risk för allvarlig skada

Om den behöriga myndigheten upptäcker sådana omständigheter i anslutning till en tjänst som kan orsaka allvarlig skada för människors hälsa eller säkerhet eller för miljön i Finland eller i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ska myndigheten anmäla detta till Konsumentverket, som ansvarar för användningen av den varningsmekanism som avses i artikel 32 i tjänstedirektivet.

18 §

Gränsöverskridande samarbete mellan myndigheter

Om en myndighet i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet med stöd av tjänstedirektivet framför en motiverad begäran, ska den behöriga myndigheten i enlighet med de befogenheter som särskilt föreskrivits

för myndigheten utföra inspektioner och vidta andra behövliga åtgärder för att övervaka den tjänst som tillhandahålls samt till den myndighet som framfört begäran lämna information om resultaten och om eventuella åtgärder som vidtagits.

19 §

Tillsyn

Konsumentombudsmannen övervakar att 7—10 § i denna lag följs i kontakterna mellan en tjänsteleverantör och en konsument. I fråga om skötseln av tillsynsuppgiften, rätten att bestämma påföljder och förandet av ärenden till mark-

nadsdomstolen gäller bestämmelserna i 2 kap. i konsumentskyddslagen (38/1978) samt lagen om Konsumentverket (1056/1998).

5 kap.

Ikraftträdande

20 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagens 11—13 § tillämpas dock först sex månader efter lagens ikraftträdande.

Lag

om ändring av 1 § i lagen om gränsöverskridande förbudsförfarande

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 21 december 2000 om gränsöverskridande förbudsförfarande (1189/2000) 1 § 2 mom. 12 punkten, sådan den lyder i lag 31/2005, och
fogas till 1 § 2 mom., sådant det lyder delvis ändrat i nämnda lag 31/2005, en ny 13 punkt som följer:

1 §

Tillämpningsområde

Direktiv som avses i 1 mom. är

12) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/65/EG om distansförsäljning av finansiel-

la tjänster till konsumenter och om ändring av rådets direktiv 90/619/EEG samt direktiven 97/7/EG och 98/27/EG,

13) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG om tjänster på den inre marknaden.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av 1 § i lagen om Konsumentverket

I enlighet med riksdagens beslut
fögas till 1 § i lagen av den 18 december 1998 om Konsumentverket (1056/1998), sådan den lyder
delvis ändrad i lag 801/2008, ett nytt 5 mom. som följer:

1 §	formation som hänför sig till Europaparlamen-
<i>Uppgifter</i>	tets och rådets direktiv 2006/123/EG om tjäns-
	ter på den inre marknaden.

— — — — —
Konsumentverket svarar för samordningen av
de skyldigheter myndigheterna har att lämna in-

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 3 december 2009
